

1928 M. LIETUVOS VALSTYBĖS KONSTITUCIJA

Respublikos Prezidentas, pritariamas viso Ministerių Kabineto - *Ministerio Pirmininko ir Užsienio Reikalų Ministerio prof. A. Voldemaro, Krašto Apsaugos Ministerio gen. leit. T. Daukanto, Finansų Ministerio J. Tūbelio, Teisingumo Ministerio A. Žilinsko, Žemės Ūkio Ministerio, J. Aleksos, Vidaus Reikalų Ministerio I. Musteikio, Susisiekimo Ministerio S. Čiurlionio, Švietimo Ministerio K. Šakenio ir Valstybės Kontrolieriaus V. Matulaičio* - susirinkusio iškilmingan posėdin kariuomenės šventės dieną, 1928 m. gegužės mėn. 15 d, su padėka paminėti žygių, padarytų per 10 metų Lietuvių Tautos, ypačiai jos geriausių vaikų, ginklu apgynusių nepriklausomą Lietuvos tikimą ir nuolat esančių jos sargyboje, **nusprendė paskelbti šitokią Lietuvos Valstybės Konstituciją:**

I. Bendrieji dėsniai.

1. Lietuvos Valstybė yra nepriklausoma demokratinė respublika. Suvereninė valstybės valdžia priklauso Tautai.
2. Valstybės valdžią vykdo Seimas, Vyriausybė ir Teismas.
3. Lietuvos Valstybėje neturi galios joks įstatymas, priešingas Konstitucijai.
4. Lietuvos plotas susideda iš žemių, kurios sienos aprašytos sudarytomis lig šiol valstybės tarptautinėmis sutartimis. Keisti šis plotas galima didinant jį paprastu įstatymų leidimo keliu, o mažinant - tautos atsiklausimo keliu.
5. Lietuvos sostinė - Vilnius. Kitur ji gali būti perkelta laikinai tam tikru įstatymu.
6. Atskiri Lietuvos kraštai gali gauti tam tikru įstatymu teisę autonomiškai tvarkytis. Kiekvieno tokio krašto autonominės teisės turi būti nurodytos jo statute, suteikiamame tam tikru įstatymu. Autonominių kraštų seimeliai negali leisti įstatymų, kurie liestų visos Lietuvos ar kitų jos kraštų reikalus arba kurie būtų priešingi jos įstatymams.
7. Valstybės kalba - lietuvių kalba. Vietinių kalbų vartojimą nustato įstatymas.
8. Valstybės spalvos: geltona - žalia - raudona. Valstybės ženklas - baltas vytiškas raudoname dugne.

II. Lietuvos piliečiai ir jų teisės.

9. Pilietybės teisė įgyjama ir ji nustoja einant atatinkamu pilietybės įstatymu. Svetimos valstybės pilietis gali įgyti Lietuvos pilietybę, jeigu jis yra išgyvenęs Lietuvoje ne mažiau kaip dešimtį metų. Visos politinės teisės suteikiamos tik natūralizuotųjų vaikams, gimusiems Lietuvos pilietybėje, o patys natūralizuotieji įgyja tik aktyvias politines teises.
10. Niekas negali būti kartu Lietuvos ir kitos kurios valstybės pilietis. Lietuvos pilietis tačiau nepraranda savo pilietybės teisių patapęs kurio Amerikos krašto piliečiu, jei atlieka tam tikras įstatymo nurodytas pareigas.
11. Visi Lietuvos piliečiai, vyrai ir moterys, yra lygūs prieš įstatymus. Negali būti teikiama ypatingų privilegijų nei mažinama teisių piliečiui dėl jo kilmės, tikėjimo, tautybės.
12. Piliečių asmuo neliečiamas. Traukti pilietis tieson galima tik įstatymuose nurodytais atsitikimais ir tvarka. Pilietis gali būti suimtas arba jo laisvė suvaržyta, tik užtiktas nusikalstamą darbą bedarąs, arba teismo valdžios organo nutarimu. Suimtajam piliečiui turi būti ne vėliau kaip per 48 valandas įteiktas nutarimas dėl jo suėmimo ir nurodytas suėmimo pagrindas. Negavus šio nutarimo suimtas tuojau paleidžiamas.
13. Piliečio butas neliečiamas, įeiti į butą ir daryti jame krata galima tik nurodytais įstatyme atsitikimais ir tvarka.
14. Pilietis turi tikėjimo ir sąžinės laisvę. Priklausymas kuriai tikybai arba išpažinimas pasaulėžiūros negali būti pagrindas nusikaltimui pateisinti ar atsisakyti nuo viešųjų pareigų.
15. Piliečiui laiduojama korespondencijos ir susišinėjimo paslaptis paštu, telefonu ir

telegrafu. Išimtis gali būti daroma nurodytais įstatyme atsitikimais.

16. Piliečiams laiduojama žodžio ir spaudos laisvė. Ši laisvė galima suvaržyti tik nurodytais įstatyme atsitikimais, kada tai yra reikalinga dorai ir valstybės tvarkai apsaugoti.

17. Piliečiams pripažįstama laisvė daryti nurodyta įstatyme tvarka susirinkimus be ginklo ir neardant viešosios rimties.

18. Piliečiams laiduojama draugijų ir sąjungų laisvė, jeigu jų tikslai ir vykdomosios priemonės nėra priešingos baudžiamiesiems įstatymams.

19. Tikybos bei kultūros reikalams rūpinti gali būti sudaromi juridiniai viešosios teisės asmens nurodyta įstatyme tvarka.

20. Einančio savo pareigas valdininko nuskriaustas pilietis turi teisės nurodyta įstatyme tvarka šaukti jį teisman be jo vyresnybės leidimo ar sutikimo ir ieškoti nuostolių atlyginimo.

21. Kiekvienas pilietis turi peticijos teisę į Seimą.

22. Piliečiai turi įstatymų iniciatyvos teisę. Dvidešimt penki tūkstančiai piliečių, turinčių teisės rinkti į Seimą, gali tiekti Seimui nurodyta įstatyme tvarka įstatymo sumanymą, kurį Seimas privalo svarstyti.

23. Nuosavybės teisė saugojama. Piliečių turtas galima nusavinti įstatymo keliu tik viešajam reikalui esant.

III. Seimas.

24. Seimą sudaro tautos atstovai. Atstovų skaičių nustato įstatymas.

25. Atstovai renkami visuotiniu, lygiu, tiesiu ir slaptu balsavimu proporcinge rinkimų sistema.

Seimo rinkimų būdą ir tvarką nustato įstatymas.

26. Rinkti atstovus į Seimą turi teisės pilnateisiai Lietuvos piliečiai, vyrai ir moters, turintieji ne mažiau kaip 24 metus amžiaus, o būti renkami - turintieji ne mažiau kaip 30 metų amžiaus.

27. Seimas renkamas penkeriems metams.

28. Išėjus laikui, kuriam Seimas buvo rinktas arba jį paleidus, naujojo Seimo rinkimai turi įvykti ne vėliau kaip per šešis mėnesius. Naujojo Seimo rinkimų dieną skelbia Respublikos Prezidentas.

Šis pusės metų laikotarpis netaikomas pirmajam Seimui rinkti. Seimas susirenka kasmet dviem paprastom sesijom: pirmąjį antradienį vasario mėnesio ir pirmąjį antradienį rugsėjo mėnesio.

Pirmąjį paprastosios Seimo sesijos posėdį atidaro Respublikos Prezidentas pats arba per Ministerį Pirmininką.

Paprastoji sesija trunka ne ilgiau kaip tris mėnesius.

29. Seimas leidžia įstatymus. Įstatymų skelbimo tvarką ir jų įsiteisėjimo laiką nustato atskiras įstatymas.

30. Seimas prižiūri Vyriausybės darbus, duoda jai paklausimų bei interpeliacijų.

31. Seimo tvirtinimo yra reikalingi Valstybės biudžetas ir jo išpildymas.

32. Jei tarptautinės sutartys, sudaromos su Lietuva, liečia dalykus, kurie tvarkomi įstatymų keliu, tai joms ratifikuoti reikalingas Seimo sutikimas.

33. Seimo pritarimas yra reikalingas pradėti ar baigti karui. Karo veiksmai gali būti pradėti be Seimo, kai priešininko šalis paskelbia Lietuvai karą, arba kai priešininkas, karo nepaskelbęs, yra peržengęs Lietuvos sieną.

34. Kilus karui, ginkluotam sukilimui ar kitokiems pavojingiems neramumams valstybėje, Ministerių Kabinetai pasiūlius, Respublikos Prezidentas gali visoje arba tam tikrose jos dalyse įvesti karą arba kitą kurią nepaprastą padėtį, laikinai sustabdyti konstitucines piliečių teisių garantijas (§§ 12, 13, 15, 16, 17, 18) ir imtis priemonių pavojui atremti ar pašalinti, vartojant ir ginkluotą pajėgą.

35. Seimas renka sau pirmininką ir kitus prezidiumo narius. Seimas priima savo darbui statutą, kuris turi įstatymo galios.

36. Nepaprastą Seimo sesiją šaukia Respublikos Prezidentas arba savo paties valia, arba $\frac{3}{5}$ (trimis penktadaliais) visų Seimo narių rašytu pareiškimu, nurodžius, kuriems reikalams ji šauktina.

37. Kiekvienas Seimo narys, pradėdamas eiti savo pareigas, prisiekia arba iškilmingai pasižada būti ištikimas Lietuvos Respublikai, saugoti jos įstatymus ir sąžiningai vykdyti Tautos atstovo įgaliojimus.

Seimo narys, kuris atsisako prisiekti ar pasižadėti, arba kuris prisiekia ar pasižada lygtinai, nustoja atstovo įgaliojimų.

38. Seimo nariai vaduojasi tik savo sąžine ir negali būti jokių mandatų varžomi.

39. Seimo narys dėl savo kalbų, pasakytų pareigas einant, negali būti teismo baudžiamas, tačiau už garbės įžeidimą gali būti traukiamas atsakomybėn paprastąja tvarka.

40. Seimo nario asmuo neliečiamas. Jis suimti galima tik Seimui sutikus, išskyrus tuos atsitikimus, kada yra užtiktas bedarąs nusikalstamą darbą (in flagranti).

Apie Seimo nario suėmimą ir suėmimo pamatą tokiu atsitikimu ne vėliau kaip per 48 valandas pranešama Seimo pirmininkui, kuris praneša apie tai Seimui jo artimiausiame posėdyje.

41. Seimo narys negali verstis tuo, kas nesuderinama su jojo pareigomis. Atskiras įstatymas nustato, kas suderinama su Seimo nario pareigomis arba kas nesuderinama.

Seimo nariai už savo darbą Seime gauna atlyginimą, nustatytą įstatymu.

IV. Vyriausybė.

42. Vyriausybę sudaro Respublikos Prezidentas ir Ministerių Kabinetas.

43. Respublikos Prezidentas renkamas ypatingų Tautos atstovų septyneriems metams. Rinkimų būdą ir tvarką nustato įstatymas.

44. Pradėdamas eiti savo pareigas, Respublikos Prezidentas prisiekia visomis savo pajėgomis rūpintis Respublikos ir Tautos gerove, saugoti įstatymus, sąžiningai eiti savo pareigas ir būti visiems lygiai teisingas.

45. Respublikos Prezidentu gali būti renkamas kiekvienas Lietuvos pilietis, kuris gali būti renkamas atstovu į Seimą ir yra ne jaunesnis kaip 40 metų.

46. Respublikos Prezidentas eina savo pareigas, ligi bus išrinktas naujas. Tas pats asmuo gali būti perrenkamas Prezidentu.

47. Respublikos Prezidentui išvažiavus iš valstybės ribų, susirgus ir negalint eiti pareigų, atsistatydinus ar mirus, jį pavaduoja Ministeris Pirmininkas. Atsistatydinus ar mirus Prezidentui, renkamas naujas.

48. Respublikos Prezidentas atstovauja respublikai, akredituoja Lietuvos pasiuntinius, priima svetimų valstybių pasiuntinius ir ratifikuoja sudaromas su kitomis valstybėmis sutartis.

49. Respublikos Prezidentas skiria Ministerį Pirmininką, kitus ministerius ir Valstybės Kontrolierių, Ministerio Pirmininko pristatomus, ir paleidžia tiek visą Ministerių Kabineta, tiek atskirus ministerius ir Valstybės Kontrolierių.

50. Respublikos Prezidentas skiria ir paleidžia visų laipsnių karininkus ir Respublikos valdininkus, kurių skyrimas ir paleidimas įstatymo yra jam pavestas.

51. Respublikos Prezidentas skelbia įstatymus.

Seimo priimtieji įstatymai Respublikos Prezidento skelbiami ne vėliau kaip per vieną mėnesį, skaitant nuo įstatymo įteikimo dienos.

Respublikos Prezidentas turi teisės per vieną mėnesį, skaitant nuo įstatymo įteikimo dienos, gražinti Seimui su savo nuomone Seimo priimtą įstatymą antrą kartą apsvarstyti. Jei po to Seimas antru svarstymu priima tą patį įstatymą ne mažiau kaip $\frac{2}{3}$ (dviem trečdaliais) visų Seimo narių dauguma, tai Respublikos Prezidentas privalo jį paskelbti.

52. Respublikos Prezidentas turi teisę dovanoti bausmę ir nurodytais įstatymo atsitikimais gražinti teismo atimtas ar susiaurintas teises.

53. Respublikos Prezidentas turi teisę paleisti Seimą.

Seimo nesant arba Seimo sesijų tarpe, Respublikos Prezidentas gali leisti įstatymus, turinčius galios ligi Seimas juos pakeis. Seimo nesant arba negalint sušaukti nepaprastos sesijos, Respublikos Prezidentas vykdo Seimo teises, numatytas §§ 31, 32 ir 64.

54. Įstatymams tvarkyti ir jų sumanymams ruošti bei svarstyti steigiama Valstybės Taryba. Jos sudėtį, teises ir pareigas nustato atskiras įstatymas.
55. Respublikos Prezidentas yra visų respublikos ginkluotų pajėgų vyriausias vadas.
56. Respublikos Prezidentas turi teisės dalyvauti Ministerių Kabineto posėdžiuose ir juose pirmininkauti ir reikalauti iš Ministerių Kabineto ir atskirų ministerių pranešimų apie jų darbą.
57. Visi Respublikos Prezidento aktai, išskyrus Ministerių Kabineto paleidimą, privalo turėti Ministerio Pirmininko arba atatinamo ministerio parašą. Atsakomybė už aktą tenka jį pasirašiusiam ministerini.
58. Ministerių Kabinetas sudaromas iš Ministerio Pirmininko ir kitų ministerių. Ministerių skaičių ir jų darbų paskirstymą nustato įstatymas.
59. Pradėdami eiti savo pareigas, ministrai ir Valstybės Kontrolierius prisiekia arba iškilmingai pasižada bešališkai ir sąžiningai eiti savo pareigas ir pildyti įstatymus.
60. Ministerių Kabinetas atsako solidariai Seimui už bendrą Vyriausybės politiką, o kiekvienas ministeris skyrium atsako Seimui už savo darbą jam pavestose valdymo srityje. Ministerių Kabinetas ir kiekvienas ministeris skyrium atsistatydina, Seimui išreiškus jam nepasitikėjimą ne mažiau kaip $\frac{3}{5}$ (trimis penktadaliais) visų Seimo narių dauguma.
61. Ministerių kabinetas ruošia ir pristato Seimui įstatymų sumanymus.
62. Ministerių Kabinetas vykdo įstatymus, veda respublikos vidaus ir užsienio politiką, saugoja respublikos teritorijos neliečiamybę ir vidaus tvarką.
63. Ministerių Kabineto posėdžiuose turi teisės dalyvauti patariamuoju balsu Valstybės Kontrolierius.
64. Iškelti Ministeriui Pirmininkui ar kitam kuriam ministeriui ar Valstybės Kontrolieriui baudžiamąją bylą dėl jų tarnybos nusikaltimų ar dėl valstybės išdavimo turi teisės Seimas $\frac{3}{5}$ (trimis penktadaliais) visų Seimo narių dauguma. Iškeltą bylą sprendžia Aukščiausiasis Lietuvos Teismas.
65. Iškelti Respublikos Prezidentui bylą dėl nusikaltimų, nurodytų § 64-me, gali Seimas $\frac{3}{4}$ (trimis ketvirtadaliais) visų Seimo narių dauguma.

V. Teismas.

66. Teismas sprendžia eidamas įstatymais Lietuvos Respublikos vardu.
67. Teismo sprendimas negali būti keičiamas arba naikinamas kitaip, kaip tik teismo įstatymuose nurodyta tvarka. Amnestija teikiama įstatymų keliu.
68. Teismų organizaciją, kompetenciją ir jurisdikciją nustato įstatymas.
69. Aukščiausiasis Teismas visai respublikos teritorijai tėra vienas.
70. Teismas visiems piliečiams yra lygus. Karius dėl tarnybos nusikaltimų teisia tam tikri teismai. Ypatingieji teismai gali būti steigiami tik karo metu arba karo padėčiai esant.

VI. Vietos savivaldybė.

71. Valsčiams ir miestams laiduojama savivaldybės teisė įstatymų ribose. Savivaldybės organų rinkimų būdą ir tvarką nustato įstatymas.
72. Savivaldybės organai rūpina ūkio ir kultūros reikalus įstatymo nurodyta tvarka ir eina administracines pareigas, įstatymų jiems pavestas.
73. Vyriausybė prižiūri, kad vietos savivaldybės organai eitų savo pareigas ir kad jų darbas nebūtų priešingas valstybės įstatymams.

VII. Tautinių mažumų teisės.

74. Tautinės piliečių mažumos, kurios sudaro žymią piliečių dalį, turi teisės įstatymų ribose autonomiškai tvarkyti savo tautinės kultūros reikalus - liaudies švietimą, labdarybę, savitarpinę pagalbą - ir šiems reikalams vesti nurodyta įstatyme tvarka rinkti atstovaujamus organus.

75. Minėtos § 74 tautinės mažumos turi teisės, eidamos tam tikrais įstatymais, apdėti savo narius mokesčiais tautinės kultūros reikalams ir naudojasi teisinga dalimi sumų, kurios valstybės ir savivaldybių yra skiriamos švietimo ir labdarybės reikalams, jei šių reikalų netenkina bendros valstybės ir savivaldybės įstaigos.

VIII. Respublikos gynimas.

76. Visi respublikos piliečiai dalyvauja jos teritorijos gynime nurodyta įstatymuose tvarka.

77. Respublikai ginti organizuojamos ginkluotos pajėgos. Ginkluotų pajėgų organizaciją, komplektavimo būdus, rūšį ir tarnybos laiką nurodo įstatymas.

78. Tų karių šeimoms ir patiems kariams, kurie, eidami karo tarnybą, nustojo savo sveikatos arba gyvybės, laiduojama valstybės globa ir aprūpinimas.

IX. Švietimo reikalai.

79. Vaikų auklėjimas yra tėvų aukščiausia pareiga.

80. Mokyklas steigia vyriausybė, savivaldybės, visuomenės organizacijos ir atskiri asmenys. Visos mokyklos yra vyriausybės priežiūroje nurodytose įstatymų ribose.

81. Religijos mokymas mokyklose yra privalomas, išskyrus mokyklas, įsteigtas vaikams, kurių tėvai nepriklauso jokiai tikybinei organizacijai. Religijos privalo būti mokoma pagal reikalavimus tos tikybinės organizacijos, kuriai priklauso mokinys.

82. Pradžios mokslas yra privalomas.

Privalomojo pradžios mokslo įvedimo laiką ir tvarką nurodo įstatymas.

Pradžios mokslas vyriausybės arba savivaldybių laikomose mokyklose yra nemokamas.

83. Privatinės konfesinės mokyklos, jeigu jos išpildo įstatymų nustatytą programos minimumą, gauna iš Valstybės lėšų švietimo reikalams skiriamą biudžeto dalį, kuri atitinka oficialiniai priklausančių tai tikybinei organizacijai, kurios mokslu tos mokyklos vedamos, Lietuvos piliečių ir mokinių skaičiui.

X. Tikybos ir kulto dalykai.

84. Visoms esamoms Lietuvoje tikybinėms organizacijoms valstybė lygiai pripažįsta teisės tvarkytis taip, kaip jų kanonai arba statutai reikalauja, laisvai skelbti savo mokslą ir atlikti savo kulto apeigas, steigti ir tvarkyti savo kulto namus, mokyklas, auklėjimo ir labdarybės įstaigas, steigti vienuolynus, tikybinės kongregacijas, brolijas, uždėti savo nariams mokesčius tikybinių organizacijų reikalams, įgyti kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ir jį valdyti.

Tikybinės organizacijos turi valstybėje juridinio asmens teisių.

Dvasininkai yra atleidžiami nuo karinės pareigos.

85. Valstybė pripažįsta naujai atsirandančias tikybinės organizacijas, jeigu jų tikėjimo bei doros mokslas ir statutai neprieštaruoja viešajai tvarkai ir doriai.

Tokių organizacijų atsiradimo ir gyvavimo sąlygas nurodo įstatymas.

86. Gimimo, jungtvių ar mirimo aktai, daromi tikinčiųjų pas jų dvasininkus, jeigu jie atitinka įstatymo nurodytai formai, turi Lietuvoje juridinės galios, ir piliečiai nėra verčiami tų aktų kartoti kitoje įstaigoje.

87. Sekmadienius ir kitas valstybės pripažintas šventes įstatymai saugoja.

88. Kariams turi būti suteikta laisvo laiko savo tikybos pareigoms atlikti.

Ligoninėse, kalėjimuose ir kitose viešose įstaigose laikomiems žmonėms turi būti leidžiama savo

tikybės pareigas atlikti.

XI. Valstybės ekonominės politikos pagrindai.

89. Visose ūkio srityse kiekvienam piliečiui laiduojama darbo ir iniciatyvos laisvė.

Ūkio gyvenimas yra tvarkomas taip, kad kiekvienas pilietis turėtų darbo.

90. Atskiroms ūkio sritims įstatymai laiduoja tam tikrą savivaldybę. Įstatymų keliu steigiami žemės ūkio, prekybos ir pramonės, darbo ir kitoki rūmai, kurių bendradarbiavimą su vyriausybe, normuojant ūkio gyvenimą, nurodo įstatymas.

91. Žemės valdymo pagrindan dedamas privatinės nuosavybės dėsnis.

Valstybei paliekama teisė reguliuoti žemės valdymą taip, kad būtų sudarytos tinkamos sąlygos taisyklingai žemės ūkio gamybai, ypatingai smulkiajam ir vidutiniam žemės ūkiui tarpti.

XII. Valstybės finansai.

92. Uždėti gyventojams mokesčius, skirti valstybės išdo išlaidas, užtraukti vidaus paskolą ir išleisti popierinius pinigus tegalima įstatymų keliu.

93. Valstybės pajamas ir išlaidas, turtą bei skolas ir atskaitomybę prižiūri Valstybės Kontrolierius.

94. Valstybės Kontrolierius kas metai paruošia praėjusių metų valstybės biudžeto vykdymo apyskaitą ir ne vėliau kaip ligi spalio mėnesio 15 dienos patiekia ją Seimui.

95. Ministerių Kabinetas kas metai paruošia visų valstybės pajamų ir išlaidų sąmatą naujiems metams ir ne vėliau kaip ligi spalio mėnesio 15 dienos patiekia ją Seimui patvirtinti.

96. Valstybės pajamų ir išlaidų sąmatos didumas yra nustatomas įstatymų keliu kas metai kiekvieniems metams skyrium, prieš prasidedant biudžeto metams.

97. Biudžeto metai prasideda sausio mėnesio 1 dieną, baigias - gruodžio mėnesio 31 dieną.

XIII. Socialinė apsauga.

98. Žmogaus darbo pajėga yra tam tikrų įstatymų saugojama ir globojama.

Valstybė saugoja atskirais įstatymais darbininką ligoje, senatvėje, nelaimingais atsitikimais ir darbo trūkstant.

99. Šeimyninio gyvenimo pamatas yra moterystė. Jos pagrindan dedama abiejų lyčių teisių lygybė.

Tam tikrais įstatymais saugojama ir palaikoma šeimos sveikata ir socialinė gerovė.

Motinytė yra ypatingoje valstybės globoje.

100. Visuomenės dora ir sveikata yra saugojama tam tikru įstatymų.

101. Visų laipsnių mokyklos yra visiems lygiai prieinamos.

102. Blaivybei palaikyti valsčiaus piliečių visuma turi teisės spręsti dėl svaigiųjų gėrimų pardavinėjimo įstaigų laikymo savo gyvenamajame rajone.

XIV. Konstitucijos keitimas ir papildymas.

103. Konstitucijos pakeitimo ir papildymo sumanymą turi teisės iškelti Seimas, Vyriausybė arba 50 tūkstančių piliečių, turinčių teisės rinkti į Seimą.

104. Iškeltąjį Konstitucijos pakeitimo arba papildymo sumanymą priima Seimas ne mažiau kaip $\frac{3}{5}$ (tris penktadaliais) visų Seimo narių dauguma.

Seimo priimtas arba atmetas Konstitucijos pakeitimas ar papildymas atiduodamas spręsti Tautai, jei per tris mėnesius nuo priėmimo arba atmetimo paskelbimo dienos to reikalaus Respublikos Prezidentas arba 50.000 piliečių, turinčių teisės rinkti į Seimą.

Seimo priimtas Konstitucijos pakeitimas ar papildymas, dėl kurio tokio reikalavimo nebus patiekta, įgyja galios po trijų mėnesių nuo jo paskelbimo dienos.

XV. Įvedamieji nuostatai.

105. Vyriausybės arba 50.000 piliečių, turinčių teisę rinkti į Seimą, iniciatyva gali būti duodamas Tautai spręsti atsiklausimo keliu Seimo priimtas arba atmestas įstatymas.

Atsiklausimo, nustatyto § 104, būdą ir tvarką nustato įstatymas.

106. Ši konstitucija veikia nuo jos paskelbimo dienos, bet ji tikrinama ne vėliau kaip per dešimtį metų, tautos atsiklausimo keliu.

107. Veikusieji Lietuvoje ligi šios Konstitucijos paskelbimo dienos įstatymai, kurie šiai Konstitucijai neprieštarauja ir nebus panaikinti ar pakeisti šios Konstitucijos nurodytu įstatymų leidimo keliu, palieka galioje

A. SMETONA
Respublikos Prezidentas.

Prof. A. VOLDEMARAS
Ministeris Pirmininkas.

(Iš: Prieiga per internetą:

http://www3.lrs.lt/pls/inter_archyvas/dokpaieska_arch.showdoc l?p_id=113394&p_query=&p_tr2=2 [žiūrėta: 2013-08-02]);

(V. Ž. 1928 V 25, nr. 275)